

## Arrest

nr. 195 308 van 22 november 2017  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK  
Abdijstraat 234  
2020 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 5 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 mei 2017 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. CHALLOUK en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, werd op 14 november 2013 als vluchteling erkend.

1.2. Sindsdien ontving het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen twee anonieme klikbrieven die vermelden dat verzoekster ten onrechte werd erkend omwille van haar seksuele geaardheid. Uit nader onderzoek blijkt dat verzoekster intussen in België bevallen is van een dochter, hetgeen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vragen oproept aangaande haar verklaringen over haar seksuele geaardheid.

1.3. Verzoekster werd op 21 november 2016 gehoord teneinde haar de kans te geven om mondeling op dit element te reageren en de redenen aan te halen tot behoud van haar status.

1.4. Op 30 maart 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing werd op 3 april 2017 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Sierraleoonse nationaliteit te hebben en op 6 juli 1982 geboren te zijn te Kono. U kende problemen omwille van uw lesbische geaardheid in Sierra Leone en vluchtte naar België, waar u op 14 maart 2011 asiel vroeg. Op 14 november 2013 werd u de status van vluchteling verleend. Sindsdien ontving het CGVS twee anonieme klikbrieven (zie blauwe map in uw dossier) die vermelden dat u ten onrechte werd erkend omwille van uw seksuele geaardheid. Uit nader onderzoek bleek dat u intussen in België bevallen bent van een dochter, B.(...). Dit riep vragen op bij het CGVS aangaande uw verklaringen over uw seksuele geaardheid. Het CGVS besloot dan ook u op 21 november 2016 nogmaals uit te nodigen en u te ondervragen op basis van deze nieuwe elementen, in het kader van een eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatus.*

#### **B. Motivering**

*Er dient te worden vastgesteld dat er, na uw erkenning als vluchteling, nieuwe elementen in uw asioldossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die u in de loop van de asielprocedure heeft afgelegd en die essentieel waren voor uw erkenning als vluchteling, ongeloofwaardig zijn.*

#### **Vooreerst kan uw lesbische geaardheid worden betwist.**

*Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.*

*Er dient echter te worden vastgesteld dat u tijdens uw gehoor dd. 24/9/2013, voorafgaand aan uw erkenning, meermaals uitdrukkelijk verklaarde dat u lesbisch was, geen gevoelens hebt voor mannen (zie gehoor dd. 24/9/2013, p.9), dat u zich niet (meer) aangetrokken voelt tot mannen en niets voelt voor mannen (zie gehoor dd. 24/9/2013, p.12) en dat u uw toekomst zag met een vrouw (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 13). U sloot op die manier elke relatie met een man uit. Het is dan ook zeer opmerkelijk te noemen dat u vervolgens, ongeveer twee jaar na uw erkenning als vluchteling, toch seksueel contact heeft met een man. Uw uitleg dat het gebeurde na een nachtje uit, toen u teveel gedronken had (zie gehoor CGVS dd. 21/11/2016, p. 4) is opmerkelijk. U wil laten uitschijnen dat uw dronken toestand de aanleiding was voor uw avontuur met ene P.(...). Er dient echter te worden opgemerkt dat kan aangenomen worden dat een seksuele geaardheid niet wijzigt door middelengebruik. Het is niet aannemelijk dat u, in dronken toestand, plots wel seksueel aangetrokken zou zijn door een man.*

*Bovendien zijn uw verklaringen over uw avontuur met P.(...) allerm minst overtuigend te noemen, waardoor kan verondersteld worden dat u uw relatie met hem anders voorstelt dan ze in werkelijkheid is.*

*Zo verklaarde u, gevraagd naar wie de vader van uw dochter B.(...) is, dat u hem niet kent (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 3). U verklaart dat zijn voornaam P.(...) is en dat u eerst een avond met hem bij u thuis gewacht hebt op jullie gemeenschappelijke vriend, T.(...), die uiteindelijk niet kwam opdagen. Daarna zouden jullie samen uitgegaan zijn (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.4). U kwam met P.(...) in contact via uw goede vriend T.(...), een man met wie u een goed contact had en bij wie u zelfs als enige op bezoek ging toen hij in het ziekenhuis lag (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 5). Merkwaardig genoeg vertelde u nooit aan T.(...) dat u zwanger was geworden van P.(...), hoewel T.(...) de enige persoon was die u met P.(...) in contact kon brengen. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u*

wel degelijk in contact wou komen met P.(...) nadat u ontdekt had dat u zwanger was (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 4 en volgende). U vroeg aan T.(...) via omwegen om met P.(...) in contact te komen, iets wat niet lukte. Ook wanneer T.(...), nochtans uw goede vriend, u vroeg of er iets aan de hand was tussen u en P.(...), ging u hier niet op in. U verklaart dat u zich beschaamd voelde (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 6) en daarom niets zei tegen T.(...), wat bezwaarlijk als een aannemelijke reden kan weerhouden worden aangezien u verklaarde zeer close geweest te zijn met T.(...) (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 6) en u toch al zwanger was en dit geweten was door meerdere personen. Dat u ook de volledige naam van P.(...) niet kent en die dus nooit gevraagd zou hebben aan T.(...) tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 6). U trouwens gevraagd naar de achternaam van uw goede vriend T.(...), met wie u zo close was en aan wiens ziekbed u zat, dient te worden vastgesteld dat u ook zijn achternaam niet blijkt te kennen (zie gehoor CGVS dd. 21/11/2016, p. 6). U kan het hem ook niet meer vragen aangezien de man intussen overleden zou zijn.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u als lesbische vrouw die verklaarde niet aangetrokken geweest te zijn tot mannen, toch seksueel contact had met een man, van wie u enkel de voornaam kent en met wie u in contact kwam via een zeer goede vriend, van wie u eveneens enkel de voornaam kent. Uw verklaringen met betrekking tot uw avontuur met P.(...) zijn allesbehalve aannemelijk.

Vervolgens is tijdens het tweede gehoor gebleken dat ook bij uw verklaringen over uw eerste zwangerschap, waarna u beviel van uw dochter M.(...) in Sierra Leone, de nodige vragen kunnen gesteld worden. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat uw dochter geboren werd uit een gedwongen huwelijk met de veel oudere K.(...) K.(...). U verklaarde dat uw dochter werd geboren in **Kobay Koro**, een plaats tussen Kono en Guinee, nadat u uw man, **8 maanden na jullie huwelijk**, had verlaten (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 3, 7). Voor de DVZ vermeldde u niet dat het hier een (gedwongen) huwelijk betrof - u verklaarde ongehuwd te zijn - en verklaarde u dat de vader van uw oudste dochter 'weg was' sinds uw **dochter 'enkele jaren oud was'**. U verklaarde er ook dat uw dochter in **Kono** is geboren (zie verklaring DVZ, nr. 14, 16, vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ). Tijdens uw tweede gehoor door het CGVS verklaarde u dan weer dat uw huwelijk met K.(...) K.(...) **4 à 5 maanden** duurde (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 9). Voor het CGVS verklaarde u ook dat u uw man verliet en wegliep van hem (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 3). Uit uw verklaringen voor de DVZ, waar u niet vermeldde dat jullie gehuwd waren, kan worden afgeleid dat de vader van M.(...) weg ging. U voegde toe niet te weten waar hij op het moment van het gehoor woonde. In het licht van uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS dat de vader van M.(...) weg was sinds uw dochter enkele jaren oud was (cf. supra), dat u of uw dochter geen contact meer hadden met de vader van M.(...) en dat u tegen M.(...) zelfs gezegd had dat haar vader dood is (zie verklaring DVZ, nr. 14, 16, vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ en gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 7) is het dan ook vreemd dat K.(...) K.(...), de vader van M.(...), na uw erkenning, op 14 juli 2014 – M.(...) was toen 16 – plots weer zou zijn opgedoken en zich zou hebben gemanifesteerd als haar vader. Hij legde die dag een verklaring af voor de High Court of Sierra Leone, waarin hij zijn akkoord gaf om M.(...) definitief bij u in België te laten wonen (zie visumdossier M.(...) S.(...) K.(...) in het administratief dossier). Ook dit laatste wekt verbazing indien u werkelijk bij hem zou zijn weggelopen (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 3) en indien u werkelijk omwille van uw lesbische geaardheid Sierra Leone zou hebben verlaten. Men kan zich in dat verband eveneens vragen stellen waarom uw moeder dezelfde dag eveneens voor de High Court of Sierra Leone een verklaring aflegde waarin zij zich akkoord verklaarde met het feit dat M.(...) zich definitief bij haar moeder in België zou vestigen. Uit uw eerdere verklaringen blijkt immers dat uw moeder door uw tante moest worden aangemaand om u te helpen om Sierra Leone te verlaten, omdat uw moeder beschaamd was omdat u door uw lesbische geaardheid schande had gebracht (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 5). Ook tijdens het meest recente gehoor door het CGVS verklaarde u dat uw moeder niet blij was met uw lesbische geaardheid (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 8). Daarom is het dan ook vreemd dat uw moeder er zonder meer akkoord mee zou gaan dat uw dochter M.(...), die zij tot dan toe onder haar hoede had, definitief bij u zou komen wonen in België. Uit de geboorteaakte die u, na uw erkenning, diende in te leveren om een visum te verkrijgen voor uw oudste dochter, blijkt dat uw oudste dochter geboren werd in 40, New Sembahun Road in Tankoro Chieftdom. Merkwaardig genoeg is dit de plaats die u opgaf als het adres van uw ouders, tijdens uw gehoor door de DVZ (zie verklaring DVZ, nr. 13). U verklaarde trouwens ook voor de DVZ dat u heel uw leven, van geboorte tot vertrek, verbleven had in deze plaats op dit adres (zie verklaring DVZ, nr. 9). Voor het CGVS deed u echter een heel verhaal over omzwervingen tijdens en na de burgeroorlog en verklaarde u ook dat u met uw man (gedwongen) huwde en in het dorp Kpema ging wonen (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, pp. 2 en volgende). In het licht van de nieuwe elementen in uw dossier kan worden opgemerkt dat ook deze tegenstrijdigheden de ongeloofwaardigheid van uw asielaanpak aantonen.

**Uit al deze vaststellingen kan reeds besloten worden dat u uw gedwongen huwelijk niet aannemelijk weet te maken. U bent bijgevolg niet eerlijk over de omstandigheden waarin u zwanger werd van uw oudste dochter, iets wat nochtans essentieel is voor iemand die beweert lesbisch geaard te zijn en niet seksueel aangetrokken is tot mannen.**

Aangezien, onder andere gezien de vastgestelde elementen in de visumaanvraag van uw dochter, na uw erkenning (zie supra) geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen in Sierra Leone, rijzen ook vragen bij uw beweerde eerste lesbische relatie met F.(...), die zich zou ontwikkeld hebben wanneer u zich in een 'displaced camp' in Freetown bevond (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p.3). Ook over uw relatie met M.(...), de relatie die u in Sierra Leone in problemen zou hebben gebracht, bent u niet consistent. Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u immers dat u M.(...) kende sinds 2006 en jullie een relatie startten in 2009. U verklaarde dat die relatie duurde tot u naar België kwam en dat jullie een laatste keer contact hadden op 2 maart 2011 (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p.4). Hieruit kan afgeleid worden dat jullie relatie **minstens een jaar en drie maanden** moet geduurd hebben. Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u echter dat jullie relatie niet zolang duurde, **tussen 6 maanden en een jaar** (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 9). Het is totaal niet aannemelijk dat u niet meer kan situeren hoe lang ongeveer uw relatie met M.(...), die u in de problemen zou hebben gebracht, duurde.

Verder kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde, nadat u problemen kende door uw relatie met M.(...), niet te weten wat er verder met M.(...), die gedurende jaren uw vriendin/partner was, gebeurde (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 7). Nochtans verklaart u tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS dat uw moeder weet dat M.(...) zich in Liberia bevindt en dat haar man overleden is (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.10). Gevraagd of M.(...) dan ooit problemen had in Sierra Leone kan u dit merkwaardig genoeg niet zeggen. Het is verwonderlijk dat u wel nieuwe informatie kreeg van uw moeder over M.(...) maar niet kan zeggen hoe het haar in Sierra Leone vergaan is na uw vertrek.

**Bovenstaande vaststellingen laten toe geen geloof meer te hechten aan uw beweerde relaties met vrouwen in Sierra Leone.**

Gevraagd naar vrouwelijke partners sinds uw aankomst in België verklaart u tijdens het tweede gehoor op het CGVS dat u reeds partners had, maar niet echt serieus omdat het probleem altijd is dat ze roken en u niet rookt (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 8). U verklaarde reeds twee losse partners te hebben gehad in België en noemde hen Z.(...) en N.(...). Pas wanneer u gevraagd werd of u nog andere partners in België had, herinnert u zich P.(...) C.(...) (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 8). Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS noemde u P.(...) C.(...) nochtans als uw toenmalige partner, met wie u toen reeds meer dan 9 maanden een relatie had (zie gehoor CGVS dd. 24/9/2013, p.4). Het is dan ook merkwaardig dat u in 2016 verklaarde geen serieuze relatie te hebben gehad in België omdat de vrouwen die u meenam naar huis altijd bleken te roken en slechts twee losse relaties te hebben gehad.

**Ook uw verklaringen over uw partners in België blijken ongeloofwaardig te zijn.**

Gevraagd of u, buiten de naam K.(...) J.(...), andere namen gebruikt, ontkende u dit (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.2). Even later gaf u nochtans toe een facebook-profiel te hebben op de naam J.(...) S.(...). Gevraagd waarom u die naam gebruikt op facebook, vermeldt u dat u veel vrienden hebt en u niet wil dat ze alles van u weten, dat u deze naam gebruikt zodat niemand weet dat u het bent. U voegde toe dat één van uw vriendinnen deze naam voor u heeft gekozen (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.3). Er kan echter worden opgemerkt dat, hoewel u verklaarde dat u niet wil dat mensen weten wie u bent op facebook, u nochtans een uitgebreide vriendenkring heeft op facebook, waaronder familieleden en uw dochter. Indien u werkelijk wou verhinderen dat uw omgeving niet alles van u zou weten en niet zou weten dat u J.(...) S.(...) bent, is het merkwaardig dat zoveel mensen uit uw familiale omgeving dit wel blijken te weten. Bovendien is uw uitleg dat één van uw vriendinnen voor u de naam J.(...) S.(...) zou gekozen hebben, merkwaardig te noemen aangezien ook uw dochter onder de naam S.(...) G.(...) een facebookprofiel blijkt te hebben. Dat uw dochter, die het volgens uw verklaringen extreem moeilijk zou hebben met uw seksuele geaardheid (zie gehoor CGVS dd. 21/11/2016, p. 6), u zou volgen op uw 'geheim' facebookprofiel dat u gebruikt opdat niemand zou weten dat u het bent en waar u communiceert met activisten en de data voor de gay-pride consulteert, is reeds merkwaardig. Dat ze ook de naam S.(...), een naam die voor u gekozen werd door één van uw vriendinnen, zou overnemen, is eveneens verwonderlijk te noemen. Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat uit jullie

communicatie op facebook allerminst blijkt dat uw dochter problemen zou hebben met u, laat staan uw beweerde seksuele geaardheid, integendeel.

In het kader van uw asielaanvraag legde u een 'Unbiased Independent Report-' van G.(...) R.(...) F.(...) neer. Over dit rapport kan opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat wanneer het rapport uw 'case' aansnijdt, het de titel vermeldt : 'Independent report on C.(...) P.(...)'. U, tijdens uw tweede gehoor in 2016 gevraagd of u C.(...) P.(...) kent, verklaart u dat hij de vice-president is van Why Me (zie gehoor CGVS dd. 21/11/2016, p.10), een LGBTI-organisatie in België. Dat het rapport over uw zaak een verwijzing bevat naar iemand anders, doet vragen rijzen bij de zorgvuldigheid waarmee het werd opgesteld. Wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kan het volgende nog worden opgemerkt aangaande dit rapport van r.(...) F.(...) : U verklaarde dat u en M.(...) betrappt werden door de neef van M.(...)’s man, die regelmatig bij M.(...) langs kwam (zie gehoor CGVS dd.24/9/2013, p. 5). In uw getuigenis aan G.(...) R.(...) F.(...) verklaarde u blijkbaar dat jullie betrappt werden door M.(...)’s man.

Het rapport opgesteld door G.(...) R.(...) F.(...) maakt ook melding van een 'attached copy of police report' dat echter niet werd teruggevonden bij het rapport. Later, na contactname door het CGVS, werd dit document via e-mail aan het CGVS bezorgd door G.(...) R.(...) F.(...) (zie mail dd. 4/11/2013 in de blauwe map). Merkwaardig genoeg beschikt ook één van de schrijvers van de klikbrieven, die het CGVS na uw erkenning ontving, over een kopie van dit rapport. Over de inhoud van dit politierapport kan het volgende worden opgemerkt : Het politierapport stelt dat uw zaak op 2/3/2011 werd aangegeven en dat u in hechtenis zat tot uw ontsnapping op **7/3/2011**. Voor de DVZ verklaarde u inderdaad op 2/3/2011 – een woensdag (zie informatie in uw administratief dossier) -naar de politie te zijn gebracht. U verklaart dat ze er u **vijf of zes dagen** vasthielden. Echter, u verklaarde eveneens dat uw tante op vrijdag – dus na twee dagen – langskwam en u de volgende dag – dus zaterdag, na **3 à 4** (als 2/3 wordt meegeteld) dagen – kon ontsnappen. Zaterdag moet dan **5/3** geweest zijn, wat in tegenspraak is met het door G.(...) R.(...) F.(...) doorgestuurde politieverslag.

U legde in het kader van uw asielaanvraag volgende documenten voor : het 'Unbiased Independent Report' van G.(...) R.(...) F.(...), dat hierboven reeds werd besproken en dat uw verklaringen over de feiten niet ondersteunt. Het rapport 'Discrimination on the Basis of Sexual Orientation and Gender Identity' in Acces to Health Care and Violence/bias' vermeldt nergens uw naam. Er kan nergens uit afgeleid worden dat u de persoon bent die de feiten op p.23 daadwerkelijk zou hebben beleefd.

U legde ook enkele documenten en foto's voor van activiteiten die u had, voor uw erkenning als vluchteling, voor diverse LGBTI-organisaties in België (verklaring deelname worldOutgames, fiche de membre van Why Me). Het feit dat u deelname aan deze activiteiten impliceert allerminst dat u homoseksueel geaard bent. Bovendien staat uw engagement voor uw erkenning als vluchteling in schril contrast met uw activiteiten sinds uw erkenning als vluchteling. U verklaarde immers de laatste twee jaar niet zoveel meer naar activiteiten gegaan te zijn, zelfs gedurende een jaar lang niet gegaan te zijn (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.3, 9). U verklaart dat u niet naar activiteiten kon door uw zwangerschap en door uw werk en u dus geen tijd meer had. Er dient echter te worden opgemerkt dat u meerdere organisaties vermeldt waarvan u lid was, zoals Rainbowhouse, Tels Quels, Why Me. Dat u dan plots helemaal geen activiteiten meer had na uw erkenning als vluchteling roept ernstige vragen op. Wat betreft de foto's met vorige partners die u voorlegde kan worden opgemerkt dat uit deze foto's niet blijkt dat dit uw (seksuele) partners waren. U stuurde ook een e-mail door van een vrouw die verklaart in het verleden uw partner te zijn geweest (mail dd. 28/11/2016). Vooreerst blijkt niet van welk e-mailadres deze mail afkomstig is. Bovendien betreft het een privé-getuigenis van een bevriend persoon waarvan niet kan nagegaan worden in welke mate deze verklaringen geloofwaardig zijn.

U legde ook een kiezerskaart voor, die evenwel niets wijzigt aan bovenstaande motivering aangezien de informatie die deze kaart bevat niet in twijfel wordt getrokken.

U legt eveneens een document voor waaruit blijkt dat u besneden werd (type II) en een document van GAMS. Ook deze informatie wordt hierboven niet betwijfeld. U haalde tijdens uw gehoren aan dat uw moeder reeds lang (u haalde dit probleem reeds aan tijdens uw gehoor in 2013) vraagt om uw dochter M.(...) te laten besnijden. U weigerde dit echter en uw dochter M.(...) is tot op heden niet besneden volgens uw verklaringen, ondanks het feit dat ze tot de leeftijd van 16 jaar (het moment waarop ze via gezinshereniging naar België kwam) onder de hoede van uw moeder stond in Sierra Leone en ondanks het feit dat uit de informatie blijkt dat de mensen van de Kono-etnie, waartoe u behoort (zie verklaring DVZ, nr. 6d), hun dochters steeds jonger besnijden, zelfs wanneer ze nog peuter zijn. U verklaarde ook

uitdrukkelijk dat uw moeder u sprak over haar besnijdenis maar dat u het niet hebt toegelaten (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 7). U geeft hiermee aan dat u diegene bent die de beslissing neemt - ook uit de informatie blijkt trouwens de beslissingsbevoegdheid van de moeders - en aangezien u tegen FGM bent (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p.3) kan aangenomen worden dat uw dochters in Sierra Leone niet zullen besneden worden. U was zelfs in staat om, zelfs in uw afwezigheid, uw dochter tegen besnijdenis te beschermen. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS ook dat het (de besnijdenis) geld kost (zie gehoor CGVS dd. 24/9/2013, p.3), wat impliceert dat indien u dat geld niet betaalt, uw dochters niet zullen besneden worden. U haalde trouwens tijdens uw eerste gehoor wel aan dat gevraagd werd dat u uw oudste dochter zou laten besnijden maar over uw jongste dochter vermeldt u hierover niets. U roept een mogelijke besnijdenis van uw dochters bovendien trouwens niet in als een reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone. U verklaart buiten uw lesbische geaardheid geen andere redenen te hebben waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 10).

U verklaart HIV-positief te zijn, wat blijkt uit meerdere medische verslagen die u toevoegt. Wat betreft medische problemen dient echter verwezen te worden naar de geëigende procedure.

Ten slotte ontving het CGVS een e-mail en brief (dd. 24/11/2016) van mevrouw F.(...), psychologe. Het document stelt dat u haar gevraagd heeft te bevestigen dat u en uw dochter M.(...) bij haar in psychothérapie waren in 2015, wat mevrouw F.(...) ook bevestigt. Mevrouw F.(...) heeft het bovendien over uw 'choix d'objets sexuels', zonder verder te preciseren wat zij daarmee bedoelt. Dit kan, gezien de vragen die hierboven rijzen bij uw algehele geloofwaardigheid, bezwaarlijk weerhouden worden als een bewijs van uw lesbische geaardheid. Merkwaardig genoeg verklaart de psychologe dat ze niet meer kan zeggen gezien haar beroepsgeheim. Het kan verwacht worden dat u nochtans, indien het uw lesbische geaardheid was die voor problemen zorgde met uw dochter, u de psychologe de toelating zou hebben gegeven en nadrukkelijk zou hebben gevraagd hier ook melding van te maken. Gevraagd naar welke problemen u met uw dochter had, verwijst u bovendien in eerste instantie naar de klacht van uw dochter dat u geen tijd had voor haar, wat merkwaardig is aangezien men zou verwachten, gezien de brief van de psychologe, dat uw dochter vooral en in eerste instantie problemen maakte van uw seksuele geaardheid. Uw verklaring dat uw dochter klaagde dat u te weinig tijd voor haar had, dat ze tegen de psychologe zei dat 'het leven van mama niet zo goed was', toont niet per se aan dat het uw beweerde lesbische geaardheid was waarmee uw dochter problemen had. Immers, gevraagd of dat (uw lesbische geaardheid) een probleem is voor uw dochter, verklaart u 'Ja. Ik weet niet waarom.'. Gevraagd of u daar met haar al over gepraat hebt, verwijst u naar de sessies bij de psycholoog (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.6). Het is niet aannemelijk dat u niet kan verklaren waarom uw dochter er een probleem mee heeft dat u lesbisch geaard zou zijn. Dat u zich daar zelf de bedenking bij maakt 'Ik weet niet waarom.' doet ernstige vragen rijzen bij het onderwerp dat jullie dan bij de psychologe zouden besproken hebben aangezien mag aangenomen worden dat als jullie de problemen van uw dochter met betrekking tot uw lesbische geaardheid zouden besproken hebben, jullie het ook zouden gehad hebben over de reden waarom uw dochter daar problemen mee heeft. Uw verklaring dat u niet weet waarom uw dochter een probleem heeft met uw lesbische geaardheid, roept op zich ook vragen op bij uw beweerde seksuele geaardheid, omdat u –beter dan wie ook, als beweerde bevoorrechte getuige-goed geplaatst zou moeten zijn om te kunnen inschatten waarom mensen uit uw omgeving, zowel in Sierra Leone als in België, zoal problemen hebben met uw geaardheid. Dat u zegt dat u niet weet waarom uw dochter een probleem heeft met uw lesbische geaardheid, lijkt dan ook te impliceren dat u niet begrijpt waarom ze uw seksuele voorkeur niet aanvaardt, terwijl u – als ervaringsdeskundige – toch net wel uit uw ervaringen zou moeten kunnen puren om te weten waarom uw omgeving problemen heeft met het feit dat u lesbisch geaard bent.

Het geheel van de nieuwe elementen en uw verklaringen tijdens het meest recente gehoor van het CGVS, laten toe om te concluderen dat u niet meer heeft kunnen overtuigen dat u lesbisch geaard bent. Er kan in het kader van uw asioldossier dan ook niet meer worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van uw lesbische geaardheid. U bracht geen andere geloofwaardige of gegronde motieven naar voor die zouden toelaten om te kunnen besluiten tot een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

### **C. Conclusie**

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de rechten van verdediging, vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen. Zij stelt dat haar rechten van verdediging ernstig geschonden zijn nu haar raadsman geen kopie ontvangen heeft van de brieven die de aanleiding waren voor het onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat zij geen kennis kan nemen van de bewuste documenten en zij zich hiertegen dan ook niet kan verweren.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48 tot en met 48/5, 51/4 §3, 52 §2, 57/6, 2<sup>e</sup> lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 77 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoekster onder verwijzing naar UNHCR, 'Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié' van januari 1992 en Office of the UNHCR, 'Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims' van 16 december 1998 onder andere dat de verklaringen van de asielzoeker een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid als vluchteling en dat er een gedeelde bewijslast bestaat tussen de kandidaat-vluchteling en de asielinstanties die over zijn aanvraag moeten oordelen, zodat dan ook een zekere 'onderzoeksplicht' rust op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Voorts verwijst verzoekster naar enkele richtlijnen die worden gegeven in de rechtsleer omtrent de afwegingen die moeten gedaan worden alvorens te kunnen oordelen over de geloofwaardigheid van een asielrelaas bij het vaststellen van tegenstrijdigheden en zij citeert in dit verband uit het rapport 'Assessment of Credibility in Claims for Refugee Protection' van de Canadese Immigration and Refugee Board, Refugee Protection Unit van januari 2004. Rekening houdend met deze richtlijnen, blijkt volgens verzoekster duidelijk dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing op een onredelijke en onrechtmatige manier tot de conclusie komt dat haar verklaringen ongeloofwaardig en bijgevolg haar vluchtelingenstatus dient te worden ingetrokken. Verzoekster meent dat zij aan de op haar rustende bewijslast, die plaats laat voor kleine contradicties over niet doorslaggevende details en die geen bewijs vereist dat elke vorm van twijfel uitsluit, heeft voldaan en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *in casu* in haar hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie had dienen te weerhouden of haar minstens het voordeel van de twijfel had kunnen en moeten toekennen. De bestreden beslissing mist dan ook voldoende feitelijke en juridische motivering en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen schendt de algemene en bijzondere wettelijke motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, aldus nog verzoekster, die vervolgens een poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Zij laat in dit verband gelden als volgt:

*"Tegenpartij meent dat de door verzoekster aangehaalde problemen thans allerminst als geloofwaardig kunnen worden beoordeeld.*

*Hierover dient het volgende gemeld te worden. Verzoekster heeft zeer nauwkeurig uiteengezet wat de problemen waren die haar ertoe hebben gedwongen om haar herkomstland te ontvluchten. Ten eerste en vooral het gegeven dat haar seksuele geaardheid haar enorm veel problemen heeft veroorzaakt, waardoor zij haar land moest ontvluchten. Ten tweede is wel bizar om vast te stellen dat het blijkbaar allemaal in orde was bij het asielverzoek van verzoekster toen zij in 2013 werd erkend als vluchteling, thans komt verwerende partij met wel bizarre tegenstrijdigheden in het dossier van verzoekster.*

*Tegenpartij stelt de lesbische geaardheid van verzoekster in vraag. De reden die verwerende partij hieraan geeft is dat thans verzoekster opnieuw bevallen is van een ander kind in België. Dit impliceert dus dat verzoekster geen lesbische is - volgens verweerder.*

*Het is namelijk zo dat verzoekster wel degelijk lesbische is. Verzoekster is eveneens HIV<sup>+</sup>. Tevens kan verwezen worden naar haar eerdere relaas bij de asielinstanties over haar geaardheid. Eveneens wenst verzoekster te melden dat tijdens haar verhoor bij verweerder op datum van 21 november 2016 de waarheid en niets anders dan de waarheid heeft verteld. Zo had zij kennis gemaakt met een zekere 'P.(...)' wiens familienaam zij niet kent, en dit via een goede vriend 'T.(...) B.(...)'. Op een avond had verzoekster teveel gedronken en was uit geweest samen met een vriendin en die ene 'P.(...)'. Later bleek dat verzoekster zwanger bleek te zijn, nadat zij zelf in shock was van het nieuws. Niet alleen was*

*zij bang voor het leven van het kind dat zij in zich droeg, het HIV virus zou hebben, maar ook wie de vader kon zijn, aangezien zij op dat moment al in 18 jaren geen seksuele contacten heeft gehad met een man. Na goed nagedacht te hebben, komt het niemand anders zijn dan die ene 'P.(...)'. Verzoekster heeft getracht om via omwegen via haar vriend 'T.(...)' om aan het nummer van 'P.(...)' te geraken om hem daarover aan te spreken. Dit was echter nooit gelukt. Verzoekster heeft ook nooit aan 'T.(...)' vertelt dat zij zwanger was uit schaamte. Later bleek alle hoop om 'P.(...)' terug te vinden en hem daarover aan te spreken, want de haar vriend 'T.(...) B.(...)' kwam op 4 oktober 2015 om het leven en werd op 13 oktober 2015 begraven. Thans staat hij begraven in Roeselare. Geconfronteerd met dit dilemma heeft verzoekster alsnog beslist om het kind te houden en geen zwangerschapsonderbreking te laten uitvoeren.*

*Het is zelfs zo dat verzoekster – nadat ze beslist had om haar eerste dochter uit Afrika – te laten overkomen zij, enorme last heeft gehad met haar oudste dochter hier in België, juist omwille van haar seksuele geaardheid. Haar dochter is namelijk te weten gekomen dat haar moeder (lees: verzoekster) lesbische was en dit bracht enorm veel spanningen met zich mee. Zo heeft verzoekster beslist om dit in aanwezigheid van Psychologe alles in verschillende sessies uit te praten (stuk 2). (...)*

*Eveneens brengt verzoekster nog een schrijven van een partner met wie een liefdesrelatie heeft gehad en hun relatie schriftelijk wenst te bevestigen (stuk 3).*

*Verzoekster had evengoed de zwangerschap kunnen onderbreken, dan was van enig onderzoek geen sprake. Het gegeven dat mevrouw het kind heeft gehouden, waarvan zij tot op heden niet weet wie de vader is, wordt juist tegen haar gebruikt om te twijfelen aan haar lesbische geaardheid. Dit is niet ernstig te noemen. Het is perfect denkbaar dat het kind voortkomt uit een on-night-stand die ongewild was en waarvan de vader met de noorderzon verdwenen is. Verzoekster heeft 18 jaar lang geen seksuele betrekkingen gehad met een man tot deze keer met alle gekende gevolgen van dien. Minstens geniet verzoekster het voordeel van de twijfel.*

*Tegenpartij meent bijkomend dat verzoekster haar gedwongen huwelijk niet aannemelijk maakt en dat zij niet eerlijk is geweest over de omstandigheden waarin ze zwanger was geraakt van haar eerste kind.*

*Over dit punt kan gemeld worden dat verwerende partij blijkbaar enkel zaken zoekt om verzoeksters verklaringen in twijfel te trekken. Verzoekster wordt geconfronteerd met het gegeven dat zij een aantal zaken niet had volledig juist gemeld op het eerste verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en nu wel melding maakt van dergelijke zaken bij het CGVS. Het is toch opmerkelijk te moeten vaststellen hoe dubbelzinnig verweerder eigenlijk is. Men weet allen dat het eerste verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts snel en verkennend is, en met oog op de eerste registratie wordt gehouden. Daar worden korte algemene vragen gesteld en korte antwoorden verwacht. Hier worden ook heel vaak bij de afgifte van de bijlage 26, identiteitsfouten gemaakt. Waarom zouden er dan geen fouten kunnen sluipen in de verhoren is dan de vraag? Verzoekster heeft naar best vermogen en met de beperkte tijd die er beschikbaar was, snel geantwoord en het is pas bij het gedetailleerd interview bij de diensten van het CGVS dat er diepgaander wordt ingegaan op de verschillende aspecten van het asielrelaas van de kandidaat-asielzoeker. Het is dan ook normaal dat bijkomende elementen aan bod komen en gevoegd worden aan het asioldossier die wellicht nooit aan bod zouden gekomen zijn bij het eerste verhoor/inschrijving/(her)verhoor van de Dienst Vreemdelingenzaken, casu quo bij het CGVS. Verzoekster is zeer slecht in data om een chronologische weergave te kunnen geven van de feiten die hebben geleid tot haar vlucht uit Sierra Leone en in de duur van de relaties die zij heeft gehad.*

*Door op deze manier in te gaan op de verklaringen van verzoekster, wordt het voor verzoekster quasi onmogelijk om een geloofwaardige verklaring af te leggen, temeer omdat achter elke vergissing of vergetelheid of vaagheid slechte bedoelingen worden gezocht. Dit alles bewijst wederom dat er bewust wordt gezocht naar een stok om de hond te slaan.*

*Eveneens moet gemeld worden dat het eerste huwelijk van verzoekster met de vader van haar eerste kind een gedwongen huwelijk was. Mevrouw wist niet hoe ze moest handelen in een dergelijke relatie en was zelfs niet op de hoogte dat ze zwanger was van haar eerste kind, tot men het haar heeft verteld. De vader van het kind was met de noorderzon verdwenen en wenste zijn verplichtingen als vader niet na te komen. Op het moment dat verzoekster erkend werd door het CGVS heeft verzoekster hemel en aarde verschoven en geld betaald en naar Afrika gestuurd om al het mogelijk te doen om alsnog de vader te lokaliseren zodat deze een handtekening kon plaatsen zodat haar dochter haar kan vervoegen in België. Zo heeft verzoekster haar moeder in Afrika gecontacteerd om een advocaat onder de arm te*

nemen, om de vader te lokaliseren, naar dat dorp te gaan, de vader geld te betalen zodat hij zijn handtekening bij de toestemming om hun kind naar België te laten komen. De vader wenste onder geen enkel beding mee te werken, totdat men hem geld heeft aangeboden. Voordien toen er geen middelen waren, kon men geen advocaat betalen in Afrika op de biologische vader te lokaliseren. Het is pas nadat verzoekster vast werk had in België, wat geld heeft kunnen sparen, dat hij dan in Afrika een advocaat heeft ingeschakeld via haar moeder al het nodige te doen die toestemming te bekomen. Dit was dan ook gelukt, maar heeft verzoekster moeite, stress en geld gekost. Voor het overige heeft verzoekster op geen enkele wijze contact met de vader van haar eerste kind. Het is te begrijpen dat iemand die uitgehuwelijkt is geweest, besneden is geweest, verstoten is geweest, HIV heeft zoveel als mogelijk haar eerste gedwongen relatie tracht te verdringen en te vergeten, dat zich vergissen bijna noodzakelijk is, in de data en verloop van de relatie.

Tegenpartij meent ook dat verzoekster haar niet langer toelaten om nog geloof te hechten aan haar beweerde relaties met vrouwen in Sierra Leone en in België.

Over dit punt kan niet alleen verwezen worden naar het administratief dossier, zoals deze bestand op het moment van de toekenning van de vluchtelingenstatus van verzoekster in 2013, maar ook naar haar verklaringen tijdens het verhoor van 21 november 2016. Bijkomend dienst verzoekster te vermelden dat het ook normaal is dat bijkomende elementen aan bod komen en gevoegd worden aan het asiëldossier die wellicht nooit aan bod zouden gekomen zijn bij het eerste verhoor/inschrijving/(her)verhoor van de Dienst Vreemdelingenzaken, casu quo bij het CGVS. Verzoekster is zeer slecht in data om een chronologische weergave te kunnen geven van de feiten die hebben geleid tot haar vlucht uit Sierra Leone en in de duur van de relaties die zij heeft gehad. Zo komt dit ook tot uiting in haar verhoor op 21 november 2016. Het geven dat zij meent dat de relatie met 'M.(...)' tussen een 6 maanden en een jaar, terwijl dit eigenlijk 1 jaar en 3 maanden was, kan men bezwaar aannemen dat dit van essentieel belang is geweest tot het al dan niet toekennen van de vluchtelingenstatus. Het perfect mogelijk dat een relatie van 15 maanden, als een relatie van 6 maanden à één jaar aanvoelt. Het gaat hier niet om hoelang de relatie heeft geduurd, maar over er al dan niet kan gesproken worden van het bestaan van een lesbische relatie, wat in casu wel degelijk het geval is. Eveneens geldt dit argument over de dag wanneer verzoekster zou ontsnapt zijn van de politiediensten.

Eveneens wenst verzoekster melding te maken van het bestaan van seksuele partners hier in België. Vooreerst moet gemeld worden dat verzoekster reeds jaren voltijds werkt en bijna elke dag bezig is. Dit betekend enerzijds niet alleen dat zij niet altijd kan meedoen met allerlei activiteiten die georganiseerd worden door de HOLEBI gemeenschap, maar ook dat zij niet altijd vrij is om een vaste partner te hebben. Ten tweede rookt verzoekster niet, terwijl de meeste partners die zij ontmoet en lesbisch zijn wel roker zijn, zodat dat ook een punt van discussie is. Ook heeft verzoekster HIV en dat zorgt ervoor dat zij het NOG moeilijker heeft om partners te vinden die met haar het bed willen delen. Desondanks heeft verzoekster een aantal losse relaties gehad, doch geen vaste partner. Men mag ook niet vergeten dat verzoekster ook moeder is en twee kinderen op te voeden heeft. Alles bij elkaar genomen: lesbisch, niet roker, voltijds werkend, 2 kinderen op te voeden, HIV\*. Dit is geen eenvoudige combinatie om alsnog een vaste partner te vinden en nog tijd te vinden om mee te doen aan activiteiten van de HOLEBI gemeenschap. Verwerende partij moet als deze elementen in een weegschaal plaatsen en naar alle redelijkheid en proportionaliteit het dossier van verzoekster beoordelen, wat in casu niet het geval is geweest.

Tegenpartij meent tenslotte dat de door verzoekster aangebrachte "report" op geen enkel wijze naar haar verwijst en dat niets aan verwerende aannemelijk zou maken dat zij de persoon is over wiens 'case' het zou gaan. Eveneens wordt er door verwerende partij gesteld dat het blijkbaar zo is dat zij zou verklaard hebben aan haar getuigenis aan G.(...) R.(...) F.(...) zou verklaard hebben dat zij door M.(...)'s man zouden zijn betrappt, terwijl verzoekster zou verklaard hebben dat zij door de neef van M.(...)'s man zouden zijn betrappt.

Wat dit punt betreft, is verzoekster zeker en duidelijk wanneer zij stelt dat haar getuigenis aan G.(...) R.(...) F.(...) volledig juist is en dat haar verklaringen ten aanzien van de administratie van verweerder volledig correct zijn. In de 'report' van G.(...) R.(...) F.(...) (hierna: GRF) pagina 23 'Case 4' is duidelijk het verhaal van verzoekster correct weergegeven. In deze passage leest heel duidelijk het volgende: "On the 2nd March 2011, we were caught making love in Mrs. W's living room by her husband's nephew who raised an alarm by calling other women in the barracks."

Letterlijke vertaling: "Op 2 maart 2011, warden wij betrappt terwijl we de liefde bedreven in de woonkamer van mevrouw W. door de neef van haar man, die alarm heeft gelagen door andere vrouwen naar de

*barakken te roepen". Uit deze passage blijkt ook dat ten aanzien van de heer GRF heeft verklaard dat ze door de neef van de man van haar seksuele partner werden betrappt. Verzoekster ziet dus niet in, waar haar verklaringen niet overeenkomen met de verklaringen die zij heeft afgelegd aan GRF. Overigens wenst verzoekster nog te melden dat wat haar Facebookprofiel (hierna: FB) betreft, zij duidelijk wil maken, dat zij bij FB ingeschreven is als haar echte naam K.(...) J.(...), maar als zichtbare naam S.(...) J.(...). Aan dit profiel zijn inderdaad familieleden toegevoegd die reeds op de hoogte zijn van haar problematiek en dus van haar ware identiteit, zodat schuilen voor deze personen dan ook geen zin heeft. Het is juist voor andere personen dat zij haar ware identiteit achterhoudt, door niet haar echte naam te hanteren. Verzoekster is nog voorzichtiger geworden, nu zij ook het HIV virus heeft, zodat anderen dat ook niet te weten komen, wanneer zij via sociale media op zoek gaat naar een partner. Eveneens werd in het verhoor van 21/11/2016 erop gealludeerd dat er mogelijks een verhoor zou komen van de dochter van verzoekster, doch dat is niet gebeurd. Alleszins treft men daar op geen enkele wijze een neerslag van in het administratief dossier. Wanneer men meent, of althans de indruk geeft dat men haar dochter zou horen om en duidelijker beeld te hebben over de situatie van de kandidaat-vluchteling (nu het gaat over een gebeurlijke intrekking van de status), mag men verwachten dat het CGVS dit ook effectief doet, wat in casu niet is gebeurd."*

Verzoekster voegt hier nog aan toe dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met de bestreden beslissing de beginselen van behoorlijk bestuur schendt, die haar ervan dienen te weerhouden doelbewust een interpretatie van haar verklaringen te zoeken waardoor zou blijken dat ze tegenstrijdig zijn met andere verklaringen indien ook een coherente, niet-contradictoire interpretatie mogelijk is. Diezelfde beginselen van behoorlijk bestuur verplichten het Commissariaat-generaal eveneens rekening te houden met het geheel van afgelegde verklaringen en ander bewijsmateriaal, zonder elementen ervan geïsoleerd te bekijken en de elementen die haar geloofwaardigheid ten goede komen te negeren. Het Commissariaat-generaal diende alle elementen uit het dossier als een geheel te benaderen en ze te vergelijken met de algemeen gekende feiten, om op basis daarvan een oordeel te vellen over haar algemene geloofwaardigheid, aldus verzoekster, die meent dat het Commissariaat-generaal op een redelijke en logische wijze en op basis van de elementen uit het administratieve dossier minstens een interpretatie aan haar verklaringen had kunnen geven waardoor zij niet, of minder uitgesproken tegenstrijdig zouden blijken. Zij acht het uitermate onredelijk om haar algemene geloofwaardigheid en de gegrondheid van haar vrees voor vervolging integraal te laten afhangen van slechts enkele elementen in plaats van het gehele dossier en meent uit de bestreden beslissing te kunnen afleiden dat het Commissariaat-generaal op onrechtmatige wijze en door middel van een puristische interpretatie over *minor details* tegenstrijdigheden heeft pogen bloot te leggen in haar verklaringen met als enige bedoeling haar geloofwaardigheid te ondergraven. Verder getuigt het volgens verzoekster ook niet van behoorlijk bestuur dat het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissing eenzijdig focust op dergelijke, verklaarbare, tegenstrijdigheden/vaagheden, zonder dat uit de bestreden beslissing naar voren komt dat zij ook maar enige aandacht gehad heeft voor haar omstandige, gedetailleerde en coherente verklaringen over de kern van haar asielrelaas.

Verzoekster besluit dat uit de bestreden beslissing niet op te maken valt hoe het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zonder enige twijfel tot de conclusie komt dat haar vluchtelingenstatus dient te worden ingetrokken. Het Commissariaat-generaal toont bovendien onvoldoende aan waarom zij geen reëel risico op ernstige schade zou lopen bij een terugkeer naar haar land van herkomst, noch of dit zelfs maar onderzocht werd. Nochtans blijkt uit haar verklaringen tijdens het gehoor en uit de 'algemeen gekende feiten' waarover onder meer de hoger aangehaalde objectieve bronnen berichten, dat zij weldegelijk minstens een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of straf mag vrezen bij een terugkeer naar haar land van herkomst, waarvoor de artikelen 48/2, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet in bescherming voorzien.

2.3.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een brief van verzoeksters psychologe van 24 november 2016 en een handgeschreven brief van een vroegere liefdespartner van verzoekster met kopie van diens Belgische identiteitskaart.

Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: diverse attesten betreffende haar tewerkstelling van 2011 tot en met 2016, een attest maatschappelijke oriëntatie, twee certificaten Nederlandse lessen en een attest van inburgering.

2.3.2. Als bijlage aan de verweernota worden volgende documenten gevoegd: de anonieme e-mail en klikbrieven die werden bezorgd aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. Vooreerst benadrukt de Raad dat artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

Daarnaast is het de Raad niet duidelijk en verzoekster licht ook niet toe op welke wijze de bestreden beslissing zou genomen zijn met schending van artikel 51/4 §3 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielpprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald. Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.”*

Voorts ziet de Raad niet in hoe artikel 52, § 2 van de Vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, aangezien de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3/1 in te trekken, wat hij *in casu* heeft gedaan in een beslissing die afdoende met redenen werd omkleed zodat ook de schending van artikel 57/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet dienstig wordt aangevoerd.

Betreffende de voorgehouden schending van artikel 77 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet kan evenmin worden ingezien hoe de bestreden beslissing deze bepaling schendt vermits voormeld artikel een overgangsbepaling betreft aangaande de invoering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.5. Verzoekster vraagt in hoofddorde de bestreden beslissing te vernietigen. Zij stelt dat haar rechten van verdediging ernstig geschonden zijn nu haar raadsman geen kopie ontvangen heeft van de klikbrieven die de aanleiding waren voor het onderzoek van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en zij zich dan ook niet heeft kunnen verweren tegen deze brieven.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat, in tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te menen, de verschillende brieven waar in het feitenrelaas van de bestreden beslissing naar verwezen wordt zich wel degelijk in het administratief dossier bevinden (stuk 13). Hoewel verwerende partij in de verweernota en ter terechtzitting erkent dat verzoeksters raadsman geen kopie van deze documenten ontvangen heeft, blijkt uit het administratief dossier dat deze geen verder contact heeft opgenomen met het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen na zijn eerste e-mail ter opvraging van het administratief dossier, om bijkomende stukken op te vragen. Nochtans was hij van het bestaan van deze brieven op de hoogte nu hiernaar uitdrukkelijk wordt verwezen in de bestreden beslissing, en had hij dus verdere stappen kunnen ondernemen om deze te bekomen, *quod non*. Hoe dan ook blijkt uit de oproeping voor gehoor van 28 oktober 2016 dat het nieuw element dat in verband met verzoeksters vluchtelingenstatus in aanmerking moet worden genomen en dat zou kunnen leiden tot de intrekking van haar vluchtelingenstatus inhield dat verzoekster een kind heeft gekregen met een mannelijke partner (administratief dossier, stuk 9). De klikbrieven waren dan wel de aanleiding van het onderzoek van het Commissariaat-generaal doch verzoekster kan in het verzoekschrift bezwaarlijk ernstig volhouden dat zij geen kennis heeft kunnen nemen van het schrijven van een LGBT-organisatie die aan de kaak stelt dat sommige mensen ten onrechte een seksuele geaardheid claimen om erkend te worden als vluchteling en waarin ook haar naam vermeld stond, en zij zich hiertegen dan ook niet heeft kunnen verweren. Uit de lezing van het gehoorverslag van 21 november 2016 blijkt immers dat verzoekster tijdens haar gehoor werd geconfronteerd met het bestaan en de inhoud van deze brief, dat zij deze brief zelf heeft kunnen lezen en zij hier op kon reageren (administratief dossier, stuk 7, p. 3 en p. 5). In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, kan *in casu* van een schending van de rechten van verdediging geen sprake zijn. De Raad ziet dan ook geen reden om over te gaan tot vernietiging van de bestreden beslissing.

2.6.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters vluchtelingenstatus ingetrokken omdat er na haar erkenning als vluchteling nieuwe elementen in haar asiældossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die zij in de loop van de asielprocedure heeft afgelegd en die essentieel waren voor haar erkenning als vluchteling, niet waarachtig blijken. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zij twee jaar na haar erkenning als vluchteling tot seksueel contact heeft gehad met een man, zij stelt dat het gebeurde na een nachtje uit toen zij teveel gedronken had doch kan worden aangenomen dat een seksuele geaardheid niet wijzigt door middelengebruik en het dan ook niet aannemelijk is dat zij in dronken toestand plots wel seksueel aangetrokken zou zijn door een man, en haar verklaringen over haar avontuur met P. bovendien allerminst overtuigend te noemen zijn waardoor kan verondersteld worden dat zij haar relatie met hem anders voorstelt dan ze in werkelijkheid is, zoals wordt toegelicht, (ii) tijdens haar tweede gehoor is gebleken dat ook bij haar verklaringen over haar eerste zwangerschap, waarna zij beviel van haar dochter M. in Sierra Leone, de nodige vragen kunnen gesteld worden, zij zich immers in haar opeenvolgende verklaringen tegensprekt over onder andere de duur van haar huwelijk met haar ex-echtgenoot, het al dan niet gehuwd zijn, de geboorteplaats van haar dochter, de manier waarop zij contact verloor met haar ex-echtgenoot en haar verblijfplaatsen in Sierra Leone, zodat kan worden besloten dat zij haar gedwongen huwelijk niet aannemelijk weet te maken en zij bijgevolg niet eerlijk is over de omstandigheden waarin zij zwanger werd van haar oudste dochter, (iii) het in het licht van haar verklaringen dat de vader van M. weg was sinds haar dochter enkele jaren oud was, dat zij of haar dochter geen contact meer hadden met de vader van M. en zij tegen M. zelfs gezegd had dat haar vader dood is, ook vreemd is dat de vader van M. na verzoeksters erkenning plots weer zou zijn opgedoken en een verklaring aflegde voor de High Court of Sierra Leone waarin hij zijn akkoord gaf om M. definitief bij verzoekster in België te laten wonen en het ook vreemd is dat verzoeksters moeder, die beschaamd was omdat verzoekster door haar lesbische geaardheid schande had gebracht, er zonder meer mee akkoord zou gaan dat verzoekster dochter M., die zij tot dan onder haar hoede had, definitief in België zou komen wonen, (iv) aangezien, onder andere gezien de vastgestelde elementen in de visumaanvraag van haar dochter, na haar erkenning geen geloof meer kan gehecht worden aan haar verklaringen over haar verblijfplaatsen in Sierra Leone ook vragen rijzen bij haar beweerde lesbische relatie met F., die zich zou ontwikkeld hebben wanneer zij zich in een 'displaced camp' in Freetown bevond, en zij doorheen haar opeenvolgende verklaringen ook niet consistent is over haar relatie met M., de relatie die haar in Sierra Leone in problemen zou hebben gebracht, zodat geen geloof meer kan worden gehecht aan haar beweerde relaties met vrouwen in Sierra Leone, (v) ook haar verklaringen over haar partners in België ongeloofwaardig blijken te zijn, (vi) het merkwaardig is dat haar dochter, die het volgens haar verklaringen extreem moeilijk zou hebben met haar seksuele geaardheid, haar zou volgen op een 'geheim' Facebookprofiel dat zij gebruikt opdat niemand zou weten dat zij het is en waar zij communiceert met activisten en de data voor de gay-pride consulteert, het ook verwonderlijk te noemen is dat haar dochter ook de valse naam S., een naam die voor verzoekster werd gekozen door één van haar vriendinnen, zou overnemen voor haar Facebookprofiel en uit de communicatie op Facebook ook allerminst blijkt dat haar dochter problemen zou hebben met haar, laat staan met haar beweerde seksuele geaardheid, integendeel, (vii) het door haar neergelegde 'Unbiased Independent Report' van G.R.F. over haar zaak een verwijzing bevat naar iemand anders, hetgeen vragen doet rijzen bij de zorgvuldigheid waarmee het werd opgesteld en het rapport de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten ook anders schetst dan hetgeen door haar werd verklaard, (viii) de inhoud van het politierapport in tegenspraak is met verzoeksters verklaringen over haar hechtenis en haar ontsnapping, (ix) het rapport 'Discrimination on the Basis of Sexual Orientation and Gender Identity' in Acces to Health Care and Violence/bias' nergens haar naam vermeldt en uit niets kan worden afgeleid dat zij de persoon is die de feiten op p. 23 daadwerkelijk zou hebben beleefd, (x) de activiteiten die zij voor haar erkenning als vluchteling had voor diverse LGBTI-organisaties in België allerminst impliceren dat zij homoseksueel geaard is en haar engagement voor haar erkenning als vluchteling bovendien in schril contrast met haar activiteiten sinds haar erkenning als vluchteling, (xi) uit de foto's met vorige partners niet blijkt dat dit daar (seksuele) partners waren en de e-mail van een vrouw die verklaart in het verleden haar partner te zijn geweest een privé-getuigenis van een bevriend persoon betreft waarvan niet kan worden nagegaan in welke mate deze verklaringen geloofwaardig zijn, (xii) de door haar voorgelegde kiezerskaart niets wijzigt aan het voorgaande aangezien de informatie die deze kaart bevat niet in twijfel wordt getrokken, (xiii) haar eigen besnijdenis niet wordt betwijfeld doch aangezien zij tegen FGM is en uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier de beslissingsbevoegdheid van de moeders blijkt, kan worden aangenomen dat haar dochters in Sierra Leone niet zullen besneden worden, zij overigens zelfs in staat was om, zelfs in haar afwezigheid, haar dochter tegen besnijdenis te beschermen, zij een mogelijke besnijdenis van haar dochters trouwens niet inroept als een reden waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone en zij verklaart buiten haar lesbische geaardheid geen andere redenen te hebben waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone,

(xiv) uit meerdere medische verslagen die zij toevoegt blijkt dat zij HIV-positief is doch hieromtrent dient verwezen te worden naar de geëigende procedure en (xv) de psychologe bij wie verzoekster en haar dochter in psychotherapie waren het in haar schrijven heeft over een 'choix d'objets sexuels' zonder verder te preciseren wat zij daarmee bedoelt, hetgeen gezien de vragen die rijzen bij verzoeksters algehele geloofwaardigheid bezwaarlijk kan weerhouden worden als een bewijs van haar lesbische geaardheid, verzoekster bovendien in eerste instantie verwijst naar de klacht van haar dochter dat zij geen tijd voor haar had wanneer haar gevraagd werd welke problemen zijn met haar dochter had terwijl men, gezien de brief van de psychologe, zou verwachten dat haar dochter vooral en in eerste instantie problemen maakte van verzoeksters seksuele geaardheid en ook haar verklaring dat zij niet weet waarom haar dochter een probleem heeft met haar lesbische geaardheid ernstige vragen doet rijzen bij het onderwerp dat zij dan bij de psychologe zouden besproken hebben.

2.6.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het tweede middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van 30 maart 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.7. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot intrekking van de vluchtelingenstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.8. In de mate in voorliggend verzoekschrift wordt verwezen naar de UNHCR-nota over de bewijslast (Office of the UNHCR, *"Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims"* van 16 december 1988), benadrukt de Raad dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet verzoekster aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Haar verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet

bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Aangaande de door verzoekster voorgehouden gedeelde bewijslast, merkt de Raad op dat het aan de asielzoeker is om de verschillende elementen van zijn/haar relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken en het de taak van de asielinstanties is om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Van een 'gedeelde bewijslast' kan slechts sprake zijn in de mate de betrokkene voldoende medewerking verleent en waarheidsgetrouwe en coherente verklaringen aflegt. *In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot de redenen waarom zij haar land van herkomst ontvlucht is terwijl van haar minstens verwacht kan worden dat zij middels een coherent en waarachtig relaas aantoont dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. De Raad verwijst in dit verband naar hetgeen volgt. Van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mag verwacht worden dat de aanvraag op een correcte en zorgvuldige manier wordt onderzocht, rekening houdende met alle elementen eigen aan het individuele relaas. Indien de betrokkene zich bedient van een ongeloofwaardig relaas kan enkel nog onderzocht worden in welke mate de betrokkene in aanmerking komt voor de toepassing van de subsidiaire bescherming.

2.9. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in :*

*(...)*

*2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest."*

Artikel 55/3/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 8 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (B.S. 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus moet intrekken wanneer die status werd toegekend op grond van feiten die de betrokkene verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status.

2.10. Verzoekster volhardt en herhaalt dat zij in Sierra Leone problemen kende omwille van haar lesbische geaardheid en dat deze problemen haar ertoe hebben gedwongen om haar land van herkomst te ontvluchten. Zij stelt ook omwille van haar seksuele geaardheid niet te kunnen terugkeren naar Sierra Leone.

Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekster tijdens haar gehoor op 24 september 2013, voorafgaand aan haar erkenning, meermaals uitdrukkelijk verklaarde dat zij lesbisch is, geen gevoelens heeft voor mannen, dat zij zich niet (meer) aangetrokken voelt tot mannen en niets voelt voor mannen en dat zij haar toekomst ziet met een vrouw. Zij sloot op die manier elke relatie met een man uit (administratief dossier, stuk 18, p. 9 en p. 12-13). Dat verzoekster twee jaar na haar erkenning als vluchteling in België bevallen is van een dochter verwekt door een man roept dan ook vragen op bij haar verklaringen over haar seksuele geaardheid. Verzoekster kan nog worden gevolgd waar zij betoogt dat

het loutere feit dat zij in België een tweede kind heeft gekregen op zich niet impliceert dat zij geen lesbische zou zijn. Een lesbische geaardheid sluit het hebben van een kinderwens inderdaad niet uit. Van verzoekster, die zich duidelijk als lesbienne identificeert, mag echter wel worden verwacht dat zij op een duidelijke en geloofwaardige manier kan toelichten in welke omstandigheden zij een tweede maal zwanger is geworden. Haar verklaringen in dit verband zijn evenwel dermate vaag en weinig aannemelijk dat ze naar het oordeel van de Raad iedere positieve overtuigingskracht ontberen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande reeds correct het volgende vastgesteld: *“Zo verklaarde u, gevraagd naar wie de vader van uw dochter B.(...) is, dat u hem niet kent (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 3). U verklaart dat zijn voornaam P.(...) is en dat u eerst een avond met hem bij u thuis gewacht hebt op jullie gemeenschappelijke vriend, T.(...), die uiteindelijk niet kwam opdagen. Daarna zouden jullie samen uitgegaan zijn (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.4). U kwam met P.(...) in contact via uw goede vriend T.(...), een man met wie u een goed contact had en bij wie u zelfs als enige op bezoek ging toen hij in het ziekenhuis lag (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 5). Merkwaardig genoeg vertelde u nooit aan T.(...) dat u zwanger was geworden van P.(...), hoewel T.(...) de enige persoon was die u met P.(...) in contact kon brengen. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u wel degelijk in contact wou komen met P.(...) nadat u ontdekt had dat u zwanger was (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 4 en volgende). U vroeg aan T.(...) via omwegen om met P.(...) in contact te komen, iets wat niet lukte. Ook wanneer T.(...), nochtans uw goede vriend, u vroeg of er iets aan de hand was tussen u en P.(...), ging u hier niet op in. U verklaart dat u zich beschaamd voelde (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 6) en daarom niets zei tegen T.(...), wat bezwaarlijk als een aannemelijke reden kan weerhouden worden aangezien u verklaarde zeer close geweest te zijn met T.(...) (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 6) en u toch al zwanger was en dit geweten was door meerdere personen. Dat u ook de volledige naam van P.(...) niet kent en die dus nooit gevraagd zou hebben aan T.(...) tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 6). U trouwens gevraagd naar de achternaam van uw goede vriend T.(...), met wie u zo close was en aan wiens ziekbed u zat, dient te worden vastgesteld dat u ook zijn achternaam niet blijkt te kennen (zie gehoor CGVS dd. 21/11/2016, p. 6). U kan het hem ook niet meer vragen aangezien de man intussen overleden zou zijn.”* Dat verzoekster haar goede vriend T. niet in vertrouwen zou hebben genomen en zij niet een meer doortastende houding aan de dag zou hebben gelegd om via T. in contact te komen met P. of minstens diens familienaam te weten te komen moet des te meer ongeloofwaardig worden geacht nu uit haar verklaringen kan worden afgeleid dat zij vermoedde dat zij door P. werd misbruikt. Verzoekster verklaarde immers dat zij op een avond in december samen met P. en een vriendin van haar naar een bar is gegaan, dat zij allemaal te veel hadden gedronken en dat zijzelf misselijk was door de drank toen zij in de ochtend naar huis gingen. Verzoekster was naar eigen zeggen totaal verbijsterd toen zij een paar maanden later ontdekte dat zij zwanger was. Het was immers 18 jaar geleden sinds zij voor het laatst seksueel contact met een man had gehad. Aangezien zij volgens de gynaecoloog op dat moment drie maanden ver was, moest zij zwanger zijn geraakt in december, waarop zij de link legde met P.. Ook haar vriendin maakte deze link en zei haar *‘die nacht dat we samen hebben gedronken, misschien heeft P.(...) iets gedaan’* (administratief dossier, stuk 7, p. 3-5). Nog daargelaten dat deze voorstelling van de feiten bezwaarlijk kan overtuigen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster hemel en aarde zou hebben bewogen om P. tot verantwoording te roepen. Het is naar het oordeel van de Raad ongeloofwaardig dat zij zich niet heeft gewend tot T., de enige persoon die haar hierbij kon helpen, en dat zij slechts ‘via omwegen’ zou hebben getracht om met P. in contact te komen. Ter terechtzitting werd aan verzoekster ook meermaals gevraagd waarom zij geen klacht heeft ingediend bij de politie, waarop zij telkenmale ontwijkend en naast de kwestie antwoordde, om uiteindelijk te stellen dat zij niet wist dat zij naar de politie moest gaan en zich afvraagt wat de politie zou gedaan hebben, waarmee zij er echter allerm minst in slaagt de Raad te overtuigen. In acht genomen wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekster niet de waarheid vertelt over de omstandigheden waarin zij een tweede maal zwanger is geworden door een éénmalige ongewilde seksuele daad. De argumentatie in het verzoekschrift, waarmee verzoekster niet verder komt dan het louter volharden in en herhalen van haar eerder aflegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, kan deze appreciatie niet ombuigen.

2.11. Daarnaast oordeelt de Raad na lezing van het administratief dossier dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar eerste zwangerschap. Verzoekster legde tijdens haar opeenvolgende gehoren immers manifest tegenstrijdige verklaringen af over de duur van haar huwelijk met haar ex-echtgenoot, het al dan niet gehuwd zijn, de geboorteplaats van haar dochter, de manier waarop zij contact verloor met haar echtgenoot en haar verblijfplaatsen in Sierra Leone. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande correct vastgesteld: *“(...) U verklaarde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat uw dochter geboren werd uit een gedwongen huwelijk met de veel oudere K.(...) K.(...). U verklaarde dat uw dochter werd geboren in **Kobay Koro**, een plaats tussen Kono en*

Guinee, nadat u uw man, **8 maanden na jullie huwelijk**, had verlaten (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 3, 7). Voor de DVZ vermeldde u niet dat het hier een (gedwongen) huwelijk betrof - u verklaarde ongehuwd te zijn - en verklaarde u dat de vader van uw oudste dochter 'weg was' sinds uw **dochter 'enkele jaren oud was'**. U verklaarde er ook dat uw dochter in **Kono** is geboren (zie verklaring DVZ, nr. 14, 16, vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ). Tijdens uw tweede gehoor door het CGVS verklaarde u dan weer dat uw huwelijk met K.(...) K.(...) **4 à 5 maanden** duurde (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 9). Voor het CGVS verklaarde u ook dat u uw man verliet en wegliep van hem (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 3). Uit uw verklaringen voor de DVZ, waar u niet vermeldde dat jullie gehuwd waren, kan worden afgeleid dat de vader van M.(...) weg ging. U voegde toe niet te weten waar hij op het moment van het gehoor woonde. (...) Uit de geboorteakte die u, na uw erkenning, diende in te leveren om een visum te verkrijgen voor uw oudste dochter, blijkt dat uw oudste dochter geboren werd in 40, New Sembahun Road in Tankoro Chieftdom. Merkwaardig genoeg is dit de plaats die u opgaf als het adres van uw ouders, tijdens uw gehoor door de DVZ (zie verklaring DVZ, nr. 13). U verklaarde trouwens ook voor de DVZ dat u heel uw leven, van geboorte tot vertrek, verbleven had in deze plaats op dit adres (zie verklaring DVZ, nr. 9). Voor het CGVS deed u echter een heel verhaal over omzwervingen tijdens en na de burgeroorlog en verklaarde u ook dat u met uw man (gedwongen) huwde en in het dorp Kpema ging wonen (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, pp. 2 en volgende). (...) Het geheel van deze tegenstrijdigheden noopt de Raad tot het besluit dat verzoekster haar gedwongen huwelijk niet aannemelijk weet te maken en dat zij bijgevolg evenmin eerlijk is geweest over de omstandigheden waarin zij in Sierra Leone zwanger werd van haar oudste dochter, iets wat nochtans een fundamentele impact moet gehad hebben op iemand die beweert lesbisch geaard te zijn en niet seksueel aangetrokken te zijn tot mannen.

In het verzoekschrift tracht verzoekster voormelde tegenstrijdigheden vooreerst te verklaren door te suggereren dat er fouten zijn geslopen in het gehoorverslag van haar eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Het is evenwel niet ernstig om in deze stand van de procedure voor het eerst hypothetische (vertaal)problemen tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken van 5 april 2011 op te werpen. De Raad wijst er bovendien op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij aanvang van haar gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2013 werd gevraagd of haar eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen, waarop zij antwoordde *"Op het papier dat ze gaven zag ik dat er een fout stond. Toen kon ik nog geen nederlands lezen en nu wel gelezen en er was een probleem. (AZ toont passage die gaat over andere problemen waar 3 keer neen staat.) Dit gaat over andere problemen buiten diegene die reeds eerder vermeld staan. Dan is het OK. U had geen andere problemen dan diegene die reeds vermeld staan? Nee. Hebt u opmerkingen over dat eerste interview? Nee."* (administratief dossier, stuk 18, p. 2). Gelet op deze verklaringen is er dan ook geen reden om aan te nemen dat het verslag van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken geen correcte of volledige weergave zou zijn van het verloop van het gehoor, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden.

Daarnaast wijst verzoekster er als verklaring van voormelde tegenstrijdigheden op dat het eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken slechts snel en verkennend is en met het oog op de eerste registratie wordt gehouden, en dat pas tijdens het gedetailleerd interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dieper wordt ingegaan op de verschillende aspecten van het asielaanvraag. Verzoekster acht het dan ook normaal *"dat bijkomende elementen aan bod komen en gevoegd worden aan het asioldossier die wellicht nooit aan bod zouden gekomen zijn bij het eerste verhoor/inschrijving/(her)verhoor van de Dienst Vreemdelingenzaken, casu quo bij het CGVS."* Opnieuw slaagt zij er echter niet in te overtuigen. De Raad benadrukt te dezen vooreerst dat van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij alle essentiële elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde *"Ik heb een relatie gehad met een man maar dat ging niet goed. Ik ben tot de conclusie gekomen dat mijn interesse uitgaat naar vrouwen."* (administratief dossier, stuk 37, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.), wat een geheel andere voorstelling van de feiten is dan het gedwongen huwelijk waar zij het in haar latere verklaringen voor het Commissariaat-generaal over had en dat zij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken totaal onvermeld liet. Niettegenstaande het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoering of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan wel redelijkerwijs van verzoekster worden verwacht dat zij een dermate essentieel element in haar relaas als een gedwongen huwelijk, waarin zij zwanger werd van haar oudste dochter, bij aanvang van de asielpprocedure spontaan expliciet

zou vermelden zo dit op enige waarheid zou berusten. Dat op de Dienst Vreemdelingenzaken korte algemene vragen worden gesteld en korte antwoorden worden verwacht, zoals wordt opgeworpen in het verzoekschrift, doet hieraan geen afbreuk. Verzoekster gaat er met haar betoog overigens aan voorbij dat haar voor het overige geen omissies op de Dienst Vreemdelingenzaken doch wel manifest tegenstrijdige verklaringen over de duur van haar huwelijk met haar ex-echtgenoot, de geboorteplaats van haar dochter, de manier waarop zij contact verloor met haar echtgenoot en haar verblijfplaatsen in Sierra Leone worden verweten, tegenstrijdigheden die aldus bezwaarlijk kunnen worden gekwalificeerd als 'aanvullingen' op haar eerdere verklaringen. In het verzoekschrift volhardt verzoekster in haar verklaringen omtrent haar gedwongen huwelijk en stelt zij dat de vader van haar oudste dochter met de noorderzon was verdwenen en zijn verplichtingen als vader niet wenste na te komen, waarmee zij aldus teruggrijpt naar haar verklaringen zoals zij deze initieel aflegde ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit staat evenwel volledig haaks op hetgeen verzoekster verklaarde tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 24 september 2013, waar zij liet optekenen "(...) Hoelang gehuwd met hem? ongeveer 8 maand. Hij brak mijn maagdenvlies. Ik bleef er acht maanden. Waarheen na 8 maanden? Ik ging casava verkopen. En ik ging naar Kanbor, dat is dichtbij, tussen Guinee en Kono. (...) Waarom na 8 maanden vertrokken? Omdat ik niet bij mijn man wou blijven. Elke keer dat ik ging klagen bij mijn ouders zegden ze dat ik terug moest gaan. Daarom moest ik weglopen." (administratief dossier, stuk 18, p. 3). Ook tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 21 november 2016 verklaarde verzoekster dat zij haar man verliet en wegliep van hem. In strijd met haar eerdere verklaringen beweerde zij evenwel dat haar huwelijk slechts 4 à 5 maanden duurde (administratief dossier, stuk 7, p. 9). In het verzoekschrift voert verzoekster aan dat zij zeer slecht is "in data om een chronologische weergave te kunnen geven van de feiten die hebben geleid tot haar vlucht uit Sierra Leone en in de duur van de relaties die zij heeft gehad." Van verzoekster, die beweert dat zij door haar vader tot een huwelijk met een veel oudere man werd gedwongen, mag evenwel worden verwacht dat zij correct kan duiden hoe lang zij bij haar man is gebleven alvorens weg te lopen. Dat zij niet in staat blijkt te zijn om hieromtrent eensluidende verklaringen af te leggen, toont eens te meer de ongeloofwaardigheid van haar relaas aan.

2.12. Gelet op de vastgestelde elementen in de visumaanvraag van haar dochter en de verklaringen die verzoekster aflegde tijdens haar tweede gehoor op het Commissariaat-generaal van 21 november 2016, kan ook niet langer geloof worden gehecht aan de door haar beweerde relaties met vrouwen in Sierra Leone. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden gevolgd waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt overwogen "Aangezien, onder andere gezien de vastgestelde elementen in de visumaanvraag van uw dochter, na uw erkenning (zie supra) geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen in Sierra Leone, rijzen ook vragen bij uw beweerde eerste lesbische relatie met F.(...), die zich zou ontwikkeld hebben wanneer u zich in een 'displaced camp' in Freetown bevond (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p.3). Ook over uw relatie met M.(...), de relatie die u in Sierra Leone in problemen zou hebben gebracht, bent u niet consistent. Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u immers dat u M.(...) kende sinds 2006 en jullie een relatie startten in 2009. U verklaarde dat die relatie duurde tot u naar België kwam en dat jullie een laatste keer contact hadden op 2 maart 2011 (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p.4). Hieruit kan afgeleid worden dat jullie relatie **minstens een jaar en drie maanden** moet geduurd hebben. Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u echter dat jullie relatie niet zolang duurde, **tussen 6 maanden en een jaar** (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 9). Het is totaal niet aannemelijk dat u niet meer kan situeren hoe lang ongeveer uw relatie met M.(...), die u in de problemen zou hebben gebracht, duurde.

Verder kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde, nadat u problemen kende door uw relatie met M.(...), niet te weten wat er verder met M.(...), die gedurende jaren uw vriendin/partner was, gebeurde (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p. 7). Nochtans verklaart u tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS dat uw moeder weet dat M.(...) zich in Liberia bevindt en dat haar man overleden is (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.10). Gevraagd of M.(...) dan ooit problemen had in Sierra Leone kan u dit merkwaardig genoeg niet zeggen. Het is verwonderlijk dat u wel nieuwe informatie kreeg van uw moeder over M.(...) maar niet kan zeggen hoe het haar in Sierra Leone vergaan is na uw vertrek." Met de argumentatie "Over dit punt kan niet alleen verwezen worden naar het administratief dossier, zoals deze bestand op het moment van de toekenning van de vluchtelingenstatus van verzoekster in 2013, maar ook naar haar verklaringen tijdens het verhoor van 21 november 2016. Bijkomend dienst verzoekster te vermelden dat het ook normaal is dat bijkomende elementen aan bod komen en gevoegd worden aan het asiëldossier die wellicht nooit aan bod zouden gekomen zijn bij het eerste verhoor/inschrijving/(her)verhoor van de Dienst Vreemdelingenzaken, casu quo bij het CGVS. Verzoekster is zeer slecht in data om een chronologische weergave te kunnen geven van de feiten die hebben geleid tot haar vlucht uit Sierra Leone en in de duur van de relaties die zij heeft gehad. Zo komt

*dit ook tot uiting in haar verhoor op 21 november 2016. Het geven dat zij meent dat de relatie met 'M.(...)' tussen een 6 maanden en een jaar , terwijl dit eigenlijk 1 jaar en 3 maanden was, kan men bezwaar aannemen dat dit van essentieel belang is geweest tot het al dan niet toekennen van de vluchtelingenstatus. Het perfect mogelijk dat een relatie van 15 maanden, als een relatie van 6 maanden à één jaar aanvoelt. Het gaat hier niet om hoelang de relatie heeft geduurd, maar over er al dan niet kan gesproken worden van het bestaan van een lesbische relatie, wat in casu wel degelijk het geval is."* brengt verzoekster geen overtuigende argumenten bij die voorgaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht kunnen plaatsen.

2.13. Waar verzoekster in het verzoekschrift voorts een aantal redenen aanhaalt waarom het voor haar naar eigen zeggen moeilijk is om in België een vaste partner te vinden, benadrukt de Raad dat verzoeksters geloofwaardigheid niet zozeer onderuit wordt gehaald doordat zij actueel geen vaste partner heeft doch wel omdat zij in 2016 ten overstaan van het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij in België twee losse partners, Z. en N., maar geen serieuze relatie heeft gehad. Dit wekt de nodige verbazing aangezien verzoekster tijdens haar eerste gehoor in 2013 P.C. noemde als haar toenmalige partner met wie zij toen reeds meer dan negen maanden een relatie had, hetgeen toch wel als een serieuze relatie kan worden gekwalificeerd. Des te opmerkelijker is de vaststelling dat verzoekster deze éne relatie die toch een aanzienlijke tijd zou hebben standgehouden niet eerst vermeldde wanneer haar werd gevraagd naar partners die zij reeds in België heeft gehad en zij zich P.C. pas 'herinnerde' nadat haar werd gevraagd of zij, behalve Z. en N., nog andere partners in België had (administratief dossier, stuk 7, p. 8). Opnieuw halen verzoeksters verklaringen tijdens het tweede gehoor van 21 november 2016 haar algehele geloofwaardigheid aldus onderuit. Het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde schrijven van P.C., waarin deze haar liefdesrelatie met verzoekster bevestigt, kan de geloofwaardigheid van haar verklaringen niet herstellen daar dit document een uiterst gesolliciteerd karakter heeft, geen officieel document is en werd opgesteld door een vriendin van verzoekster, zodat hieraan geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden toegekend.

2.14. Veelzeggend is ook de vaststelling dat verzoekster voor haar erkenning als vluchteling zich sterk engageerde en activiteiten ontwikkelde voor diverse LGBTI-organisaties in België, doch aan dit engagement een einde kwam na haar erkenning als vluchteling. Verzoekster wijt dit aan tijdsgebrek (werk, zwangerschap, thans twee kinderen op te voeden). Echter, dat zij plots helemaal niet meer actief is in LGBTI-organisaties in België en zij hiervan zelfs niet langer lid is (administratief dossier, stuk 7, p. 3 en p. 9), lijkt er sterk op te wijzen dat haar eerdere betrokkenheid bij onder andere Rainbowhouse, Tels Quels en Why Me, zoals wordt gestaafd aan de hand van foto's en documenten, opportunistisch en weinig oprecht was met het oog op haar asielaanvraag. Het feit dat zij in het verleden activiteiten ontwikkelde voor diverse LGBTI-organisaties vormt op zich dan ook geen bewijs van verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid.

2.15. Waar verzoekster nog aanhaalt dat zij in België enorme last heeft gehad met haar oudste dochter, die te weten is gekomen dat haar moeder lesbisch is, hetgeen enorm veel spanningen met zich mee heeft gebracht, en zij in dit verband verwijst naar het schrijven van haar psychologe van 24 november 2016, verwijst de Raad naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing omtrent dit document, waar pertinent wordt overwogen: *"Ten slotte ontving het CGVS een e-mail en brief (dd. 24/11/2016) van mevrouw F.(...), psychologe. Het document stelt dat u haar gevraagd heeft te bevestigen dat u en uw dochter M.(...) bij haar in psychothérapie waren in 2015, wat mevrouw F.(...) ook bevestigt. Mevrouw F.(...) heeft het bovendien over uw 'choix d'objets sexuels', zonder verder te preciseren wat zij daarmee bedoelt. Dit kan, gezien de vragen die hierboven rijzen bij uw algehele geloofwaardigheid, bezwaarlijk weerhouden worden als een bewijs van uw lesbische geaardheid. Merkwaardig genoeg verklaart de psychologe dat ze niet meer kan zeggen gezien haar beroepsgeheim. Het kan verwacht worden dat u nochtans, indien het uw lesbische geaardheid was die voor problemen zorgde met uw dochter, u de psychologe de toelating zou hebben gegeven en nadrukkelijk zou hebben gevraagd hier ook melding van te maken. Gevraagd naar welke problemen u met uw dochter had, verwijst u bovendien in eerste instantie naar de klacht van uw dochter dat u geen tijd had voor haar, wat merkwaardig is aangezien men zou verwachten, gezien de brief van de psychologe, dat uw dochter vooral en in eerste instantie problemen maakte van uw seksuele geaardheid. Uw verklaring dat uw dochter klaagde dat u te weinig tijd voor haar had, dat ze tegen de psychologe zei dat 'het leven van mama niet zo goed was', toont niet per se aan dat het uw beweerde lesbische geaardheid was waarmee uw dochter problemen had. Immers, gevraagd of dat (uw lesbische geaardheid) een probleem is voor uw dochter, verklaart u 'Ja. Ik weet niet waarom.' Gevraagd of u daar met haar al over gepraat hebt, verwijst u naar de sessies bij de psycholoog (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.6). Het is niet aannemelijk dat u niet kan verklaren waarom uw dochter er een probleem mee heeft dat u lesbisch geaard zou zijn. Dat u zich daar zelf de*

*bedenking bij maakt 'Ik weet niet waarom.' doet ernstige vragen rijzen bij het onderwerp dat jullie dan bij de psychologe zouden besproken hebben aangezien mag aangenomen worden dat als jullie de problemen van uw dochter met betrekking tot uw lesbische geaardheid zouden besproken hebben, jullie het ook zouden gehad hebben over de reden waarom uw dochter daar problemen mee heeft. Uw verklaring dat u niet weet waarom uw dochter een probleem heeft met uw lesbische geaardheid, roept op zich ook vragen op bij uw beweerde seksuele geaardheid, omdat u –beter dan wie ook, als beweerde bevoorrechte getuige- goed geplaatst zou moeten zijn om te kunnen inschatten waarom mensen uit uw omgeving, zowel in Sierra Leone als in België, zoal problemen hebben met uw geaardheid. Dat u zegt dat u niet weet waarom uw dochter een probleem heeft met uw lesbische geaardheid, lijkt dan ook te impliceren dat u niet begrijpt waarom ze uw seksuele voorkeur niet aanvaardt, terwijl u – als ervaringsdeskundige – toch net wel uit uw ervaringen zou moeten kunnen puren om te weten waarom uw omgeving problemen heeft met het feit dat u lesbisch geaard bent."*

Verzoekster onderneemt in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging om het geheel van voormelde vaststellingen en overwegingen te verklaren of te weerleggen. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat de "mail" van de psychologe van 24 november 2016 toegevoegd aan het administratief dossier weinig overtuigend is nu, los van de inhoud en spelfouten, niet eens kan worden nagegaan waar deze psychologe haar kabinet is of bij welk ziekenhuis zij is aangesloten. Het is een niet ondertekend blad zonder hoofding die door iedereen kan worden opgemaakt.

Verzoekster voegt daarnaast bij haar verzoekschrift een bijkomende verklaring van haar psychologe, gedateerd dezelfde dag en op briefpapier van het ziekenhuis Sint-Pieter in Brussel. Opvallend is evenwel dat deze versie van het document licht werd aangepast zodat het niet volledig overeenstemt met de inhoud van het voordien neergelegde document. Zo werd de eerste paragraaf geherformuleerd, wordt in het document verduidelijkt "ses attirances pour les femmes" en werd een zin toegevoegd over de situatie van homoseksuelen in Sierra Leone. Ook werd "le maman" naar "la maman" veranderd in het document. Bovenaan werd toegevoegd "relue le 27 avril 2014 pour préciser les faits". Gezien het document oorspronkelijk op 24 november 2016 werd opgesteld, kan er verondersteld worden dat er 27 april 2017, in plaats van 2014, bedoeld wordt. Dat voormelde aanpassingen werden gedaan nadat verzoekster in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing roept reeds de nodige vragen op. Tevens kunnen vragen worden gesteld bij de manier waarop dit (aangepaste) document werd opgesteld, nu eruit blijkt dat door de psycholoog verschillende zinnen werden toegevoegd aan het "originele document", zonder dit op een expliciete manier aan te geven op het document, nu er duidelijk meer is gebeurd dan louter "relue pour préciser des faits". Daarnaast is het opvallend dat de psycholoog in haar "nieuwe" attest de toestand van de homoseksuelen in Sierra Leone toelicht en stelt dat iemand die de keuze maakt om homoseksueel te zijn door de gemeenschap wordt verstoten ("*les gens faisant ce choix sont rejetés de la communauté*"). De Raad kan zich niet voorstellen dat een psycholoog advies geeft over het land van herkomst, laat staan dat deze zou spreken van een "keuze" wanneer het de geaardheid van een persoon betreft. Gelet op al deze elementen samen is de Raad van oordeel dat geen enkele objectieve bewijskracht wordt toegekend aan dit document.

Dat verzoeksters dochter problemen zou hebben met haar beweerde seksuele geaardheid wordt overigens danig gerelativeerd door hun beider Facebookprofielen en hun communicatie op Facebook. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden waar dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: "Gevraagd of u, buiten de naam K.(...) J.(...), andere namen gebruikt, ontkende u dit (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.2). Even later gaf u nochtans toe een facebook-profiel te hebben op de naam J.(...) S.(...). Gevraagd waarom u die naam gebruikt op facebook, vermeldt u dat u veel vrienden hebt en u niet wil dat ze alles van u weten, dat u deze naam gebruikt zodat niemand weet dat u het bent. U voegde toe dat één van uw vriendinnen deze naam voor u heeft gekozen (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p.3). Er kan echter worden opgemerkt dat, hoewel u verklaarde dat u niet wil dat mensen weten wie u bent op facebook, u nochtans een uitgebreide vriendenkring heeft op facebook, waaronder familieleden en uw dochter. Indien u werkelijk wou verhinderen dat uw omgeving niet alles van u zou weten en niet zou weten dat u J.(...) S.(...) bent, is het merkwaardig dat zoveel mensen uit uw familiale omgeving dit wel blijken te weten. **Bovendien is uw uitleg dat één van uw vriendinnen voor u de naam J.(...) S.(...) zou gekozen hebben, merkwaardig te noemen aangezien ook uw dochter onder de naam S.(...) G.(...) een facebookprofiel blijkt te hebben. Dat uw dochter, die het volgens uw verklaringen extreem moeilijk zou hebben met uw seksuele geaardheid (zie gehoor CGVS dd. 21/11/2016, p. 6), u zou volgen op uw 'geheim' facebookprofiel dat u gebruikt opdat niemand zou weten dat u het bent en waar u communiceert met activisten en de data voor de gay-pride consulteert, is reeds merkwaardig. Dat ze ook de naam S.(...), een naam die voor u gekozen werd door één van uw**

**vriendinnen, zou overnemen, is eveneens verwonderlijk te noemen. Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat uit jullie communicatie op facebook allerm minst blijkt dat uw dochter problemen zou hebben met u, laat staan uw beweerde seksuele geaardheid, integendeel.”** (eigen vertaling)

Waar verzoekster in het verzoekschrift nog aanhaalt dat zij verwachtte dat haar dochter zou worden gehoord, benadrukt de Raad dat geen enkele wettelijke bepaling de commissaris-generaal oplegt om in voorliggend geval haar dochter te horen. Dergelijke wettelijke verplichting zou enkel volgen uit een asielaanvraag ingediend door verzoeksters dochter zelf. Het gegeven dat haar dochter niet gehoord werd door de commissaris-generaal, is dan ook niet van aard om afbreuk te doen aan de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing.

2.16. Ook de overige door verzoekster neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij haar geloofwaardigheid kunnen herstellen.

Met betrekking tot het 'Unbiased Independent Report' van G.R.F. oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct: *“Over dit rapport kan opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat wanneer het rapport uw ‘case’ aansnijdt, het de titel vermeldt : ‘Independent report on C.(...) P.(...)’. U, tijdens uw tweede gehoor in 2016 gevraagd of u C.(...) P.(...) kent, verklaart u dat hij de vice-president is van Why Me (zie gehoor CGVS dd. 21/11/2016, p.10), een LGBTI-organisatie in België. Dat het rapport over uw zaak een verwijzing bevat naar iemand anders, doet vragen rijzen bij de zorgvuldigheid waarmee het werd opgesteld. Wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kan het volgende nog worden opgemerkt aangaande dit rapport van r.(...) F.(...) : U verklaarde dat u en M.(...) betrappt werden door de neef van M.(...)’s man, die regelmatig bij M.(...) langs kwam (zie gehoor CGVS dd.24/9/2013, p. 5). In uw getuigenis aan G.(...) R.(...) F.(...) verklaarde u blijkbaar dat jullie betrappt werden door M.(...)’s man.*

*Het rapport opgesteld door G.(...) R.(...) F.(...) maakt ook melding van een ‘attached copy of police report’ dat echter niet werd teruggevonden bij het rapport. Later, na contactname door het CGVS, werd dit document via e-mail aan het CGVS bezorgd door G.(...) R.(...) F.(...) (zie mail dd. 4/11/2013 in de blauwe map). (...) Over de inhoud van dit politierapport kan het volgende worden opgemerkt : Het politierapport stelt dat uw zaak op 2/3/2011 werd aangegeven en dat u in hechtenis zat tot uw ontsnapping op **7/3/2011**. Voor de DVZ verklaarde u inderdaad op 2/3/2011 – een woensdag (zie informatie in uw administratief dossier) -naar de politie te zijn gebracht. U verklaart dat ze er u **vijf of zes dagen** vasthielden. Echter, u verklaarde eveneens dat uw tante op vrijdag – dus na twee dagen – langskwam en u de volgende dag – dus zaterdag, na **3 à 4** (als 2/3 wordt meegeteld) dagen – kon ontsnappen. Zaterdag moet dan **5/3** geweest zijn, wat in tegenspraak is met het door G.(...) R.(...) F.(...) doorgestuurde politieverlag.”*

Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat het “onderzoek” van G.R.F. zich in wezen heeft beperkt tot een interview met verzoekster en het rapport aldus werd opgesteld op basis van haar eigen verklaringen zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden verleend.

Hetzelfde geldt voor de case op pagina 23 van het rapport ‘Discrimination on the Basis of Sexual Orientation and Gender Identity’ in Acces to Health Care and Violence/bias’, die weliswaar overeenstemt met verzoeksters relaas doch een loutere anonieme getuigenis betreft, waaraan in het licht van het voorgaande evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend.

Uit de door verzoekster voorgelegde foto’s kan op geen enkele wijze blijken dat dit haar vorige (seksuele) partners waren.

De e-mail van een zekere K.B.K. uit Nederland, die verklaart in het verleden verzoeksters partner te zijn geweest, betreft een privé-getuigenis van een bevriend persoon waarvan niet kan worden nagegaan in welke mate deze verklaringen geloofwaardig zijn. De Raad acht het overigens zeer bevreemdend dat deze verklaring aan het Commissariaat-generaal werd toegezonden via het e-mailadres van verzoeksters dochter M..

De kiezerskaart voegt niets toe aan verzoeksters asielrelaas. Hetzelfde geldt voor de documenten met betrekking tot haar tewerkstelling en integratie in België.

De overige documenten worden door de commissaris-generaal correct beoordeeld als volgt: *“U legt eveneens een document voor waaruit blijkt dat u besneden werd (type II) en een document van GAMS. Ook deze informatie wordt hierboven niet betwijfeld. U haalde tijdens uw gehoren aan dat uw moeder reeds lang (u haalde dit probleem reeds aan tijdens uw gehoor in 2013) vraagt om uw dochter*

*M.(...) te laten besnijden. U weigerde dit echter en uw dochter M.(...) is tot op heden niet besneden volgens uw verklaringen, ondanks het feit dat ze tot de leeftijd van 16 jaar (het moment waarop ze via gezinshereniging naar België kwam) onder de hoede van uw moeder stond in Sierra Leone en ondanks het feit dat uit de informatie blijkt dat de mensen van de Kono-etnie, waartoe u behoort (zie verklaring DVZ, nr. 6d), hun dochters steeds jonger besnijden, zelfs wanneer ze nog peuter zijn. U verklaarde ook uitdrukkelijk dat uw moeder u sprak over haar besnijdenis maar dat u het niet hebt toegelaten (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 7). U geeft hiermee aan dat u diegene bent die de beslissing neemt - ook uit de informatie blijkt trouwens de beslissingsbevoegdheid van de moeders - en aangezien u tegen FGM bent (zie gehoor CGVS, dd. 24/9/2013, p.3) kan aangenomen worden dat uw dochters in Sierra Leone niet zullen besneden worden. U was zelfs in staat om, zelfs in uw afwezigheid, uw dochter tegen besnijdenis te beschermen. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS ook dat het (de besnijdenis) geld kost (zie gehoor CGVS dd. 24/9/2013, p.3), wat impliceert dat indien u dat geld niet betaalt, uw dochters niet zullen besneden worden. U haalde trouwens tijdens uw eerste gehoor wel aan dat gevraagd werd dat u uw oudste dochter zou laten besnijden maar over uw jongste dochter vermeldt u hierover niets. U roept een mogelijke besnijdenis van uw dochters bovendien trouwens niet in als een reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone. U verklaart buiten uw lesbische geaardheid geen andere redenen te hebben waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone (zie gehoor CGVS, dd. 21/11/2016, p. 10).*

*U verklaart HIV-positief te zijn, wat blijkt uit meerdere medische verslagen die u toevoegt. Wat betreft medische problemen dient echter verwezen te worden naar de geëigende procedure."*

2.17. In acht genomen wat vooraf gaat besluit de Raad dat verzoekster niet weet te overtuigen dat zij lesbisch geaard is. De Raad is dan ook van oordeel dat dat zich actueel een intrekking van de vluchtelingstatus opdringt daar verzoeksters vluchtelingenstatus werd erkend op grond van valse verklaringen die hierbij van doorslaggevende aard zijn geweest.

2.18. Gelet op het voorgaande en mede gelet op verzoeksters uitdrukkelijke verklaring dat er behalve haar lesbische geaardheid geen andere redenen zijn waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone (administratief dossier, stuk 7, p. 10) kan in hoofdte van verzoekster evenmin worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig november tweeduizend zeventien door de 4<sup>de</sup> kamer van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen, die was samengesteld als volgt:

mevr. M.-C. GOETHALS,  
mevr. K. DECLERCK,  
mevr. A. VAN ISACKER,

kamervoorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS